

မနုဇ္ဈာန်

ဘုန်းကံကြီးတဲ့သူတွေ မိန့်

"သစ္စာ"

ငါ့စာဖတ်၍ ၊ မမြတ်တိုင်စေ
မရှုံးစေသား၊ ပျင်းပြေနှစ်ခြိုက်
တွေးဖွယ်ထိုက်ရာ၊ တစ်ပိုဒ်တလေ
တွေ့ငြားပေမူ၊ စာပေကျေးကျွန်
ငါ့ဝတ်ပွန်ပြီ၊ ငါ့မွန်အမြတ်
ငါ့အတတ်ဟု ၊ စာဖတ်သူပေါ်
ခေါ်ကိုကျော်၊ ငါ့သော်ဆရာ
မလုပ်ပါတည်း

တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်

ဘုန်းကံကြီးတဲ့ သူတွေ

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတွေဟာ ပတ္တမြားတောင်ပေါ်က ကံထူးရှင်လူသား တွေပါ။ ပဋိရူပ ဒေသဝါသနဲ့ သပ္ပာယ်သူပနိဿယစက်မိလို့ ၊ ဘုန်းကံကြီးတဲ့ သူတွေ၊ ပါရမီရှင်တွေ၊ ဖြစ်ကြတယ်။ ကိုယ့်တန်ဖိုးကို ကိုယ်သိသင့်ကြပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ဒီဆောင်းပါးကို ပျိုးချင်ပါ တယ်။

ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ကံထူးနေကြတာလဲလို့ မေးရင် ဗုဒ္ဓသာသနာကြောင့်လို့ မဆိုင်းမတွ ဖြေကြရပါလိမ့်မယ်။ ဗုဒ္ဓသာသနာဆိုတာ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမပါ။ အဲဒီအဆုံးအမဟာ ဘာလဲ လို့ ဆိုရင် သီလ၊ သမာဓိနဲ့ ပညာပါ။ သီလဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ နှုတ်ကို အကုသိုလ်မဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်း တာ၊ သူ့အသက်သတ်၊ သူ့ဥစ္စာခိုး၊ ကာမမှာ မှားယွင်းစွာ ကျင့်၊ မဟုတ်မမှန်တဲ့ စကား၊ ကုန်းတိုက်တဲ့ စကား၊ ကြမ်းတမ်းရိုင်းပျတဲ့ စကား၊ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးမရှိတဲ့ စကားတွေ ရှောင်ကျဉ်တာ၊ မူးရစ်ရီဝေစေတဲ့ အရက်စတာတွေ သောက်သုံးခြင်းမှ ရှောင်ကျဉ်တာ၊ ဒါတွေက သီလပါ။

သမာဓိဆိုတာကတော့ လောဘ၊ ဒေါသစတဲ့ ကိလေသာတွေ ဖြစ်ပေါ်မလာဖို့ စိတ်ကို သမထ ဘာဝနာတစ်ခုခုနဲ့ ထိန်းသိမ်းထားတာ။

ပညာဆိုတာကတော့ (လောဘ အစရှိတဲ့ ကိလေသာ ၁၀ ပါး) ပေါ်မလာအောင်လို့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်နဲ့ အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်တာ။

သာသနာတည်တယ်ဆိုတာ လူသားတွေရဲ့ နှလုံးသားမှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစတဲ့ သိက္ခာ ၃ ပါးတည်စေတာကိုး။ ထိုနည်းတူစွာပါပဲ သာသနာပြုတယ်ဆိုတာ ကလည်း အဲဒီသိက္ခာ ၃ ပါးတည်အောင် ညွှန်ကြားပြသ နည်းပေးလမ်းညွှန်တာပါ။ ဗုဒ္ဓဟာ နည်းပေး လမ်းပြခဲ့သူကိုး ဗုဒ္ဓညွှန်ပြခဲ့တဲ့ လမ်းကို ကြည့်ပြီး ရောက်အောင်သွားနိုင်ဖို့ အတွက် ဗုဒ္ဓဟာ သူ့ကိုယ်စား ဓမ္မကို ထားရစ်ခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မယ် ဆိုတော့ ညီတော် အာနန္ဒာက အရှင်ဘုရားမရှိတော့တဲ့ အခါ ဘယ်သူ့ကိုအားကိုးပြီး နေရပါ့မလဲလို့ လျှောက်ပါတယ်။ ငါဘုရားဟာ တရားနဲ့ ဝိနည်းတော်တို့ ကို ဟောထားခဲ့ပြီးပြီ၊ ငါမရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ တရားနဲ့ ဝိနည်း ဟာ သင်တို့ ရဲ့ ဆရာပဲ။ အဲဒီတရားနဲ့ ဝိနည်းကိုပဲ ဆရာအဖြစ်ထားပြီးနေရစ်တော့တဲ့ ။ အဲဒီတော့ အဓိကထားပြောလိုရင်းက ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဓမ္မဖြစ်တဲ့ သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတွေ တည်နေတယ်။ ပေထက်အက္ခရာနဲ့ တည်နေသလို မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ နှလုံးသားမှာ လည်း ရှင်သန် တည်မြဲနေခဲ့တာပါ။ ဒီလို ရှင်သန်အောင်လည်း ခေတ်အဆက်ဆက် သာသနာ့သူရဲကောင်းတွေဟာ သူတို့ ရဲ့ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ပဋိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ရှင်သန်ရာရှင်သန်ကြောင်း အနှိုင်းမဲ့ကျေးဇူး တရားတွေနဲ့ ပေးဆပ်ခဲ့ကြတာကိုး။ ဒီလိုပေးအပ်ခဲ့မှုတွေကြောင့်လည်း မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဓမ္မ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ တရားတော်နဲ့ အညီ မင်္ဂလာရှိနေကြပါတယ်။ ဒီလိုမင်္ဂလာရှိခွင့်ရခဲ့ကြတဲ့ မြန်မာ လူမျိုးတွေရဲ့ ဘုန်းစွမ်း ကံစွမ်းဟာ ဘယ်လောက်အထိ ကြီးမြတ်သလဲဆိုတဲ့ အချက်ကို ထောက်ပြချင် တာဟာ ဒီဆောင်းပါးရဲ့ ရည်ရွယ်ရင်းပါ။

ဒီသုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတွေတည်စေဖို့ ၊ မပျောက်မပျက်ဖို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့ရ တဲ့ သာသနာသမိုင်းကို နည်းနည်းတော့ စော

င်းငဲ့ကြည့်ကြရအောင်ပါ။ ဒီနေရာမှာ ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင် ရေးသား
တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ ပဋိယတ္တိသာသနာဝင် ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအု
ပ်ထဲက စာတစ်ပိုဒ်ကို ကူးယူဖော်ပြလိုပါတယ်။

"မြန်မာနိုင်ငံသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်မှ စ၍ ယ
နေ့တိုင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏
နောက်ဆုံးခံတပ်မြို့တော်ကြီးအဖြစ် အခိုင်အမာ ရပ်တည်လာ၏။ ကမ္ဘာ
သူ ကမ္ဘာသားအားလုံးအတွက် စစ်မှန်မြင့်မြတ်သော ယဉ်ကျေးမှုအမွေ
ကို ထိန်းသိမ်းသိုမှီးရာ ဘဏ္ဍာ တိုက်ကြီးသဖွယ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ မြ
န်မာနိုင်ငံသာ ယင်းကဲ့သို့ မရပ်တည်ခဲ့လျှင် ယနေ့ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်သ
ည် အုတ်ရောရော ကျောက်ရောရော ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။
မှောင်နှင့်မည်းမည်း ခရီးကြမ်းတွင် စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်နေကြရရှာ
သော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ အတွက် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ လမ်းမတော်ကြီးသ
ည် လည်း လမ်းစပျောက်ကာ ချောက်ကမ်းပါးမှ တက်လာ နိုင်ကြတော့
မည် မဟုတ်ချေ။ ယခုမူ မြန်မာနိုင်ငံသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအား တစ်ခုတ
ည်းသော မြင့်မြတ်စင်ကြယ်သော စစ်မှန်သော ငြိမ်းချမ်းမှုဓမ္မ အလင်း
ရောင်ဖြင့် ထွန်းဆောင်ကယ်မနိုင်လေပြီ။"

တကယ်တော့ ဒီလိုစစ်မှန်တဲ့ ဓမ္မအလင်းရောင်တွေ ထွန်းဆောင်
ကယ်မနိုင်ဖို့ အတွက် ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ခရီးရှည်ကလည်း ကြမ်းတမ်းခဲ့
ပါတယ်။ နည်းနည်းတော့ ပြောကြည့်ပါမယ်--။

ပုဂံက စမှ ပဲရမှာ ပါ။

သက္ကရာဇ် ၄၀၆ ခုနှစ်မှာ ပုဂံမှာ အနော်ရထာမင်းကြီး နန်းတက်ပါ
တယ်။ မင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ မဟာယာန အရည်းကြီးတွေ
ကို အနော်ရထာရဲ့ စိတ်မှာ ဝေခွဲမရဖြစ်နေတဲ့ အချိန်ပါ။ ဒါကို အရည်း

ကြီးတွေကသိတော့ သရေခေတ္တရာပြည်က သခွတ်ပင်ကြီးကိုထွင်းပါတယ်။ မဟာယာန ကျမ်းစာတွေထည့်သွင်းတယ်။ မြေသရွတ်လိမ်းကျပြီး အပွေးတတ်အောင်လုပ်ကြတယ်။ ပြီးမှ အနော်ရထာ ကြားလောက်အောင် ကောလာဟလတွေ ဖန်တီးပြီး သခွတ်ပင်မှ ကျမ်းစာတွေရှိတဲ့ အကြောင်း၊ အိပ်မက်မက်တဲ့ အကြောင်း သတင်းလွှင့်ကြပါတယ်။ အနော်ရထာ လည်း သခွတ်ပင်ကို ခွာကြည့်ပါတယ်။ ကျမ်းစာထဲမှာ အရည်းကြီးတွေရဲ့ အယူအကျင့်မှန်ကန် ကြောင်း၊ ဂေါတမ ဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်တွေဖြစ်တဲ့ အကြောင်း တွေ့ရတဲ့ အတွက် တာဝန်မပျက် ဆက်လက်ကိုးကွယ် ခဲ့ရပါတယ်။

သို့ပေသည့် မြန်မာတွေရဲ့ ဘုန်းကံဟာ နှယ်နှယ်ရရ မဟုတ်၊ သမိုင်းပေးတာဝန်၊ သာသနာ့ တာဝန်၊ အနာဂတ်မှာ ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်ရမယ့်သူတွေ ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ၊ အရှင်သောဏ၊ အရှင်ဥတ္တရာ၊ အရှင်သီလ ဗုဒ္ဓိနဲ့ အရှင်အရဟံစတဲ့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေက အနာဂတ်သဉာဏ်တော်နဲ့ ချင့်မြော်သိမြင်ခဲ့ကြပါ တယ်လို့ ကဝိလက္ခဏာကျမ်းက ဆိုပါတယ်။ "အနော်ရထာကံ အရဟံ ခုန်ပျံကလာဝဲ" တဲ့ တကယ်တော့ အနော်ရထာဘုရင်ရဲ့ ကံ တစ်ခုတည်းမှ မဟုတ်ဘဲ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတွေ အားလုံးရဲ့ ကံတရားကြောင့် ရှင်အရဟံ ခုန်ပျံကျလာတယ်လို့ ဆိုရမှာ ပါ။

သထုံပြည် အရှင်သီလဗုဒ္ဓိ ရဟန္တာအရှင်မြတ်က ရှင်အရဟံကို ပုဂံကိုစေလွှတ်တယ်။ ရှင်အရဟံကလည်း သပိတ်ကိုလွယ်လို့ သထုံက ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန် ပုဂံမှာ အရည်းကြီးတွေရဲ့ အင်အားဟာ ခြောက်သောင်းရှိတာပါတဲ့ ။ ခေါင်းဆောင်က သုံးကျိပ်ပါ။ ရှင်အရဟံကိုတွေ့တော့ မုဆိုးတွေက လူရိုင်းပဲဆိုပြီး မင်းနေပြည်တော်ကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါ

တယ်။ အဲဒီ အချိန်တုန်းက အရည်းကြီးတွေရဲ့ ပုံစံက နက်ပြာရောင် သင်္ကန်း၊ ဆံပင်၊ မုတ်ဆိတ်တွေနဲ့ ကိုး။ အနော်ရထာကလည်း ပါရမီရှင်ဖြစ်တာကြောင့် ရှင်အရဟံကို မြင်တာနဲ့ သူတော်မြတ်အစစ်လို့ ဝီတိ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ။ အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်နဲ့ ချင့်မြော်သူနဲ့ သီးဖို့ ပွင့်ဖို့ စောင့်စားနေတဲ့ ပါရမီရှင်တို့ တွေ့ဆုံခန်းလို့ ပြောရမှာ ပါပဲ။ မြန်မာ နိုင်ငံရဲ့ ကံတရားဆိုလည်း မမှားပါဘူး။

မင်းနဲ့ ဆရာ ပူးပေါင်းပြီးတော့ ထေရဝါဒကို အုတ်မြစ်ချခဲ့ကြပါတယ်။ သာသနာရဲ့ အညစ် အကြေးတွေ သုတ်သင်ဆေးကြောပစ်ပါတယ်။ အရည်းကြီးခြောက်သောင်းကို လူဝတ်လဲစေပြီးတော့ အဲမောင်းလုံကိုင်၊ ဆင်ချေး မြင်းချေး ကျုံးထားခဲ့တယ်။ သာသနာကို ကြည်ညိုသူတွေကို တော့ ရဟန်းခံပေးတယ်။ သံဃာ သုံးသောင်းအထိ တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်တဲ့ ။ ရဟန်းရှင်လူတွေကိုလည်း ရှင်အရဟံက ပရိယတ်စာပေတွေ သင်ကြားပို့ချခဲ့တယ်။ သက္ကရာဇ် ၄၁၉ မှာ ပိဋကတ်အစံသုံးဆယ်နဲ့ ဓာတ်တော် မွေတော်တွေကို ပုဂံကိုပင့်ဆောင်ခဲ့တယ်။ ပိဋကတ်တတ်ကျွမ်းတဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တစ်ထောင်တည်း ပါဝင်ခဲ့တာပါ။ ဒါကို ဓမ္မစရိယ ဦးဌေးလှိုင်က သာသနာသိုက် ပြောင်းတယ်လို့ သုံးနှုန်းခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲ သာသနာသိုက်ပြောင်းပြောင်း သာသနာသိုက်က မြန်မာနိုင်ငံ ဧရိယာ အတွင်းမှာ ပဲ ရှိနေခဲ့တာဟာ အံ့ဩစရာပါ။ မြန်မာတွေရဲ့ ဘုန်းကံပါ။ ဒီလို ဘုန်းကံကြီးတဲ့ လူမျိုးတွေ ဖြစ်လို့ လည်း ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော်မူပြီးသား ဘုရားလေးဆူဖြစ်တဲ့ တဏှသံဘုရားရှင်ရဲ့ တောင်ဝှေး တော်၊ ကောဏဂုံ ဘုရားရှင်ရဲ့ ရေစစ်တော်၊ ကဿဖဘုရားရှင်ရဲ့ ရေသနပ်တော်၊ ဂေါတမ ဘုရားရှင် ရဲ့ ဆံတော်ဟာ ဒီလိုဘုန်းကြီးကံကြီးတဲ့ လူမျိုးတွေရဲ့ မြေမှာ ဌာပနာတာကိုး။

မြန်မာတို့ ရဲ့ ဘုန်းကံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဓမ္မစရိယ ဦးဌေးလှိုင်ရဲ့ ရဟ

နှာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအုပ်ကိုပဲ ကိုးကားပြီး တင်ပြလိုပါသေးတယ်။
အဆင့်ဆင့်ခံစစ်မှ ထိုးစစ်သို့ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ပါ။

"မြန်မာရာဇဝင်ကို ခေတ်မီလေ့လာဖော်ထုတ်ကြရာ၌ ဤသာသနိ
က ထောက်သဖွယ်များကို ချန်လှန်၍ ပြည့်စုံသောရာဇဝင် လေ့လာချက်
တစ်ခု သို့မဟုတ် ရာဇဝင်ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်မလာ နိုင်ချေ။
အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် မြန်မာတို့ သည် ဗုဒ္ဓဝါဒကို ပင်မမှီခိုအားထား
ရာ နည်းပညာကြီး အဖြစ် အခိုင်အမာခံယူ၍ ထိုအတွေးအခေါ်၊ ထိုအမြင်
အသိဖြင့်သာ ဘဝကိုရပ်တည် လာခဲ့သော လူမျိုးဖြစ်လေသည် ။

ဤယနေ့ ဤအခြေအနေသို့ရောက်အောင် အခက်အခဲ
အမျိုးမျိုးကြားမှ ရုန်းကန်၍ ထေရဝါဒသာသနာသမိုင်းကို
ထူထောင်ခဲ့ကြသော မြန်မာတို့ ၏ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် အသိဉာ
ဏ် အမြော်အမြင်များမှာ အံ့မခန်း ဖြစ်ပါပေသည် ။

၁။ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးသည် လည်း တောစွန်အုံဖျားပါမကျန်
အောင် ပိဋကတ်ကျမ်းစာ များ နှင့်အတူ ရဟန်းတော်များကို
ပြည်တွင်းပြည်ပသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်၍ မဟာယနဝါဒကို အမြစ်ပြ
တ် ရှင်းလင်းပေးခဲ့ခြင်း။

၂။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး နယ်ချဲ့ဝါဒများ ကြီး
စိုးလွှမ်းမီလာသော အချိန်၌ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်၍ ဟန့်တားခဲ့ခြင်း။

၃။ တစ်ကမ္ဘာလုံး ရုပ်ဝါဒကြီး ဖိစီးလာအံ့သောအချိန် မြန်မာတို့ သ
ည် ဆဌသင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့ခြင်း စသည် ဖြင့် ထေရဝါဒသာသနာကို ခိုင်
မာစေနိုင်ခဲ့ကြလေသည် ။

နောက်ဆုံးရလဒ်ကား အမျိုးမျိုးသော လူမှုဒုက္ခ၊ ထိုဒုက္ခတို့ မှ
လွတ်မြောက်ကြောင်း အမျိုးမျိုးသော အယူဝါဒ၊ အတွေးအခေါ်နည်းပ

ညာ ဆေးစွမ်းကောင်းတို့ဖြင့် ကုသသော်လည်း တစ်နေ့တခြား လုံးပါးပါးနေသော လူသားတိုင်းအတွက် နောက်ဆုံးဆေးတော်ကြီးကို မြန်မာတို့က ဖြန့်ဝေပေးလိုက်နိုင်ခြင်းပင်တည်း။ မြန်မာတို့၏ ဘုန်းကံသည် ကြီးမားလေစွ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေရဲ့ ဘုန်းစွမ်း ကံစွမ်းဟာ အင်မတန်ကြီးမားဝင့်ထည်ခဲ့ပါတယ်။ ပဋိယတ္တိ သာသနာဝင်မှာ ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တွေ၊ အရိယာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမြောက်အမြား ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ကြီးမားမြင့်မြတ်လှတဲ့ တရားစွမ်းအင်တွေကို ဘာသာခြားတွေအနေနဲ့ ယုံကြည်နိုင်ဖို့ ခက်ခဲလှပေမယ့် ထေရဝါဒမြန်မာတွေအတွက်တော့ မြင်နေကျ၊ တွေ့နေကျ၊ သောက်သုံးနေကျ မို့ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ် မဟုတ်တော့ပါဘူး။ မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ သီလစတဲ့ သုံးချောင်းထောက် စွမ်းအင်နဲ့ သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာသုခရရှိခဲ့တာ၊ ကမ္ဘာစစ်မီးကို ငြိမ်းသတ်ခဲ့တာတွေဟာ အံ့မခန်းတဲ့ တရားစွမ်းအင်တွေပါ။ ဒါတွေဟာ ခေတ်အဆက်ဆက် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မပျောက်မပျက် ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တမ်းတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေရဲ့ တရားစွမ်းအင်ဟာ မြင်ခွင့်ရှိသူတို့ သာ၊ မြင်နိုင် ကြားခွင့်ရှိသူတို့ သာ ကြားနိုင်တဲ့ အရာမျိုးမို့လို့ တိတိကျကျ ဖော်ညွှန်းပြသဖို့ ရာ အင်မတန် ခက်ခဲဝန်လေးလှပါတယ်။

တင်ပြခဲ့ပြီးသလိုပါပဲ ပဋိပတ္တိသာသနာဝင်မှာ ရဟန္တာနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ အမြောက်အများ ပေါ်ထွက်ခဲ့တာ ယနေ့ကာလအထိ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအထဲကမှ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ဖြစ်တဲ့ မိုးညှင်း တောရကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ တရားစွမ်းအင် တချို့တစ်ဝက်ကို ကောက်နုတ်တင်ပြလိုပါတယ်။ ကော

ကံနုတ်ဖော်ပြမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ပြည့်စုံပြီလို့ မယူဆစေချင်ပါဘူး။

၁။ ဆရာတော်ကို ၁၂၃၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့ ဟံသာဝတီခရိုင်၊ သံလျင်မြို့နယ်၊ ဘားကုရွာမှာ ဖွားမြင်ပါတယ်။

၂။ ၁၄ နှစ်သားမှာ ရှင်သာမဏေ ဝတ်ပါတယ်။

၃။ ၁၂၅၄ ခုမှာ ရဟန်းဘောင်တက်တယ်။ ဓုတင်များ ဆောက်တည် ပါတယ်။

၄။ ၁၂၅၉ ခုမှာ မန္တလေးမှာ စာသင်ရင်း ပဋိပတ်လုပ်ပါတယ်။

၅။ ခင်မွန်ဆရာတော်နဲ့ ရေစကြို ဂူဖြူတောရဆရာတော် (ရဟန္တာ) ထံမှာ နည်းခံပါတယ်။

၆။ လယ်တီဆရာတော်ရဲ့ ဩဝါဒဖြူချက်ကို လိုက်နာပြီး ၁၀ နှစ် အဓိဋ္ဌာန် တရားအားထုတ် ပါတယ်။

၇။ ၁၂၉၄ ခုမှာ ပထမဆုံး ပြန်လည်တရားဟောပါတယ်။ တရားဟောရာ အမြို့မြို့အနယ်နယ် မှာ မင်္ဂလာဂတိဝိသုဒ္ဓိအသင်းများ ဖွဲ့စည်းပေးတော်မူပါတယ်။

၈။ ဝိပဿနာတရားများ ဟောကြားခြင်းသာမကဘဲ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး ငြိမ်းချမ်း သာယာစေဖို့ မင်္ဂလာတရားတော်တွေကိုလည်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ထောင်တွေမှာ လည်း ထောင်သားတွေကို တရားဟောပါတယ်။

၉။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေကို နေ့စဉ်မေတ္တာပွားတော်မူပါတယ်။

၁၀။ အဲဒီအချိန်က အီတလီနဲ့ အီသီယိုးပီးယား စစ်ဖြစ်နေကြပါတယ်

။ တစ်ညမှာ ကမ္ဘာ့မြေပုံ ကိုဖြန့်ခင်းပြီး ဆရာတော်ဦးကောဝိဒကို "ဟော ဒီမှာ ကြည့်စမ်း စစ်ဖြစ်နေကြလို့ သတ္တဝါတွေ သေကျေပျက်စီးနေကြတယ်။ သနားစရာပဲ၊ အဲဒီဘေးလွတ်အောင် မေတ္တာပို့ရမယ်ကွယ့်"လို့ အမိန့်ရှိ ကာ နေ့ရောညပါ မေတ္တာပွားတော်မူပါတယ်။ ငါးရက်အကြာမှာ စစ်ပြေငြိမ်းပါတယ်။

(သာမန် လူတို့ တော့ ယုံကြည်ဖို့ ခက်ပါတယ်။ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေရဲ့ အင်အားဟာ သာမန်လူတွေ နားမလည်နိုင်အောင် စွမ်းပကားကြီးလွန်းတာကိုး။ စင်္ကြံဝဠာတစ်ထောင်လုံးကိုပင် သွားလာ ထိတွေ့ကျက်စားနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ တစ်တွေရဲ့ စွမ်းအားတွေကို နေ့ညမအား သတ္တဝါတွေ အတွက် အသုံးချတော်မူတာပါ။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဟင်္သာတတစ်နယ်လုံး နောက်မိုး မသိမ်းမီ လယ်တွေပျက်မယ့်အရေးကို မြင်တော်မူလို့ သစ္စာပြုပြီး မိုးကြီးရွာချပေးဖူးပါတယ်။ အထက် မြန်မာပြည်တစ်ဝိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ပလိပ်ရောဂါကို မြို့နယ်အလိုက် အမိန့်တော် ပြန်တမ်း၊ ကမ္မဝါ၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပြီးတော့ နှင်ထုတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကမ္ဘာစစ်ကို တားမြစ်ပေးခဲ့ဖူးပါ တယ်။ အရိယာသူတော်ကောင်းကြီးတွေဟာ အားချိန်နားချိန်မှ မထားဘဲ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပေမယ့် ဒီလိုလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သတ္တဝါတွေကို အသိပေးလိုကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။)

၁၁။ ၁၃၂၆ ခု တော်သလင်းလဆုတ်မှာ ပျံလွန်တော်မူပါတယ်။ ကျိန်းစက်ရာကျောင်းတော်မှ သက်တံပျံတယ်၊ ကျေးငှက်တွေ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ မြည်တွန်တယ်၊ မြေငလျင်လှုပ်တယ်၊ ကောင်းကင်ယံ မှာ ခရသင်း၊ ကြေးစည်သံ၊ ရေကင်းတီးသံတွေ ဆူညံနေတယ်၊ ကျောင်းအထဲမှာ ရှိတဲ့ ပန်းပင်တွေဟာ အခါမဲ့ဖူးပွင့်ပြီးတော့ စံကျောင်းတော်ကို ဦးညွှတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဗောဓိပင်ကြီးကတော့ နေ့ချင်း အရွက်တွေကြွေကျပြီးတော့

ခြောက်သွေ့သွားခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တရားစွမ်းအင်တချို့တစ်ဝက်ကို ကောက်နုတ် တင်ပြတာဖြစ်တဲ့ အတွက် မပြည့်မစုံ ဖြစ်နေမှာ သေချာပါတယ်။ ဒီလို ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တွေ ကျွန် တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အမြောက်အမြား ပေါ်ထွက်ခဲ့တယ်၊ ပေါ်ထွက် နေဆဲဖြစ်တယ် ဆိုတာ ဆိုလိုရင်းပါ။

မင်္ဂုတ္တိုရ် ဟိမဝန္တသုတ်နဲ့ သံယုတ်ရဇ္ဇသုတ်မှာ မြင်းမိုရ်တောင်ကို အ မှုန်ပြုလုပ်နိုင်၊ ရွှေဖြစ်စေ နိုင်တဲ့ သမာဓိစွမ်းအင်ကို ဗုဒ္ဓကဟောတော်မူ ခဲ့တာကို တွေ့ရမှာ ပါ။ သက်မဲ့ကိုတောင် စေတိုင်းရတဲ့ တရားအားဟာ လူသားတွေ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဒုက္ခဘဝ၊ လောကဓံဆိုတာတွေအတွက် တော့ ပူစရာ မရှိပါဘူးတဲ့ ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်၊ မြန်မာမြေမှာ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရှင်သ န်သက်ဝင်တဲ့ သာသနာ သိုက်ရဲ့ သမိုင်းကို Point of View မျှ တင်ပြခဲ့ တာပါ။

ကမ္ဘာလောကမှာ လူတွေရဲ့ ပညာအဆင့်ကိုလိုက်လို့ ကိုးကွယ်စရာ ဘာသာတရားအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ အားငယ်တဲ့ လူတွေရဲ့ ဘာသာတရားက အားကိုးရာကိုရှာတယ်။ ချို့တဲ့ နေသူ တွေရဲ့ ဘာသာ တရားဟာ ပြည့်စုံမှုကို ရည်ညွှန်းတယ်။ မကြောက်တဲ့ သူ၊ မစိုးရိမ်တဲ့ သူတွေရဲ့ ဘာသာ တရားက လွတ်မြောက်မှုကို ရှာဖွေတာပါ။

တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ အဆင့်အမြင့်ဆုံး လွတ်လပ်မှုကိုရော က်အောင် လမ်းဖွင့်ပေးတဲ့ ဘာသာပါ။ ဘုရားဟောကို ယုံကြည်ပါတယ် ဆိုတဲ့ အဆင့်မှာ တင် ရပ်မနေရပါဘူး။ ယုံကြည်တာက တစ်ဆင့် ကိုယ် တိုင် တကယ်သိအောင်လုပ်ရပါမယ်။ တကယ်သိပါမှ

တကယ်လွတ်မြောက်နိုင်တာ ကိုး။ ဒါဟာ လောကကြီးရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အမှန်တရားပါ။ ဒီနေ့ခေတ် သိပ္ပံပညာရဲ့ အသိတွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်က ဗုဒ္ဓဟောခဲ့တာတွေကို ဆံစတစ်မျှင်လောက် တောင် လိုက်မမီ သေးပါဘူး။ သို့ပေသည့် သိပ္ပံပညာဟာလည်း အမှန်တရားကို ရှာဖွေနေတာမို့လို့ သူတို့ ရဲ့ တွေ့ရှိချက် တွေဟာ ဗုဒ္ဓနဲ့ အတော်ကလေးတော့ နီးနီးစပ်စပ်ဖြစ်လာခဲ့တာ တွေ့ရပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ အဆိုကို နားထောင်ကြည့်ပါဦး။

"ခေတ်သစ်သိပ္ပံပညာ၏ လိုအပ်ချက်များ နှင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်မည့် ဘာသာတရားတစ်ခု ရှိပါသည် ။ ယင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်သည် "

(အယ်လ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဟုတ်သော်ရှိ၊ မဟုတ်သော်ရှိ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဘာသာတရားကြီး အားလုံးကို လေ့လာခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ လှပတဲ့ အရာမှာ ရော၊ ပြည့်စုံကုံလုံတဲ့ အရာမှာ ပါ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အမှန်တရား၊ အရိယသစ္စာ လေးပါးနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုသော အကျင့်တရားလမ်းစဉ်ထက်ပို၍ သာလွန် ကောင်းမြတ်သော အရာတစ်ခုမျှ မတွေ့ရပါ။ ထိုလမ်းစဉ်နှင့်အညီ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ပုံဖော်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ရောင့်ရဲကျေနပ်ပါသည် ။

(ပါမောက္ခ ဂိုက်စ်-ဒေးဗစ်)

ဘာသာတရားက	ဘဝရဲ့	အဓိပ္ပာယ်နဲ့
ဘဝသံသရာအကြောင်းအကျိုးကို ရှာဖွေတယ်၊	သိပ္ပံ ပညာက	ရုပ်ရဲ့ သဘာဝအကြောင်း အကျိုးကိုရှာတယ်။
ဗုဒ္ဓက	ရုပ်အကြောင်းကို	ဟော

ထားခဲ့တယ်။ သိပ္ပံပညာက ရုပ်ဝတ္ထုတွေ ဆင့်ကဲဓာတ်ခွဲရင်းနဲ့ ၁၉၂၅ မှ ရုပ်ဝတ္ထုမှာ အတုံးအခဲ လုံးဝမရှိ၊ သဘာဝ ဓမ္မသာ ရှိတယ်။ Matter မှာ Electron , Proton စတဲ့ ပရမတ်သဘာဝရဲ့ ပညတ်တွေသာဖြစ်တဲ့ အကြောင်း ဘရောဒီထဲက တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာတိုးတက် ထွန်းကား လာလေလေ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ဆင့်ကဲထောက်ခံ လာလေလေပါ။ သူတို့ တစ်တွေ ထပ်သိရင် ထပ်ထောက်ခံကြဦးမှာ ပါ။ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရတဲ့ ဉာဏ်တော်ကြီးကို သာမန် အသိဉာဏ်လောက်နဲ့ တော့ တွေးမသိ နိုင်ပေဘူးပေါ့။ ဆိုကြပါစို့ ဗုဒ္ဓဟာ လက်ဖျစ်တစ်တွင်းမှာ ရုပ်က ကုဋေ ၅၀၀၀၊ စိတ်က ကုဋေ တစ်သိန်း ဖြစ်ပျက်နေပါတယ်လို့ ဟောပြောခဲ့တယ်။ အနှိုင်းမဲ့ဉာဏ်တော်နဲ့ တိတိကျကျ တိုင်းတာ ပြခဲ့တာကို သာမန်လူသားတွေအနေနဲ့ ကတော့ ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်နဲ့ ထပ်တူ လိုက်လံတိုင်းထွာဖို့ မဖြစ်နိုင် ပေမယ့် ဝိပဿနာအားထုတ်ကြည့်တဲ့ အခါ ကိုယ့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ တရှိန်းရှိန်း တလှုပ်လှုပ်၊ တဖွားဖွားနဲ့ ဖြစ်ပျက်နေလိုက်တာများ ကုဋေ ၅၀၀၀ ပြည့်လား၊ မပြည့်လား ဆိုတာတော့ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ မမီလို့ မသိနိုင်ပေမယ့် တကယ်ကို ဖြစ်ပျက်နေတာကိုတော့ လက်တွေ့ကျကျ သိနိုင်တာပါပဲ။

ဘာသာရေးလောကမှာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပြီး လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့်ပါ။ ကောင်းကျိုးရမယ် ဆိုမှ လက်ခံပါဆိုတဲ့ လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်ခွင့်၊ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ခွင့်၊ ကျင့်သုံးခွင့်ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ပေးတော်မူတာဟာ ဗုဒ္ဓတစ်ပါးပဲ ရှိပါတယ်။

ကာလာမသုတ်ကိုကြည့်ပါ။ ဗုဒ္ဓကို ကာလာမ အမျိုးသားတွေက မေးပါတယ်။ "အရှင်ဘုရား ဤအရပ်ကို ရောက်လာတဲ့ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တွေဟာ သူတို့ ရဲ့ အယူသာအမှန်၊ တခြားအယူ တွေက အမှားလို့ ပြောကြပါတယ်။ ဘာသာရေးတိုင်းက အဲဒီလိုပြောတော့ ဘယ်ဟာအမှ

နံ၊ ဘယ်ဟာ အမှားလဲဆိုတာ မဝေခွဲတတ်ပါဘူး ဘုရား"တဲ့ ၊ အဲဒီအခါ ဗုဒ္ဓက ကာလာမန္တယ်သာတွေကို ပြောတာ က၊ သင်တို့ ဟာ အယူဝါဒတစ်ခုကို ...

၁။ တစ်ဆင့်ကြားသိရုံဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၂။ မိရိုးဖလာလက်ခံကြရုံဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၃။ ကောလာဟလ အကြားဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၄။ ကျမ်းစာနဲ့ ကိုက်ရုံမျှဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၅။ ကြံဆ၍ သိခြင်းမျိုးဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၆။ နည်းမှီ၍ ယူခြင်းမျိုးဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၇။ ဆီလျော်သည် ဟု သုံးသပ်မိရုံမျှဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၈။ အယူခြင်းဟပ်မိရုံမျှဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၉။ ယုံအပ်သူရဲ့ စကားဖြစ်ရုံမျှဖြင့်လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့

၁၀။ ဆရာစွဲနဲ့ လည်း အမှန်လို့ မယူကြနဲ့ တဲ့ ။

လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့်လို့ ကောင်းကျိုးတွေလည်း ရမယ်၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတွေက လည်း ချီးမွမ်းမယ်ဆိုရင် ဒီအယူဝါဒမျိုးကို ကောင်းတယ်လို့ သတ်မှတ်ပါတဲ့ ။

ကိုင်း --- တခြားဘာသာတွေကို လေ့လာကြည့်ကြပါဦး။ ဘာသာတိုင်းလိုလိုဟာ ငါ့ကိုယ့်မှ သင်တို့ ကို ကယ်မယ်ဆိုတာတွေပဲများ ပါတယ်။ မယုံကြည်ဘူး ဆိုရင်တော့ မကယ်နိုင်ဘူးပေါ့လေ။ တကယ်တော့ အမှန်တရားဆိုတာဟာ သဘာဝတရားပါ။ ယုံကြည်သည် ဖြစ်စေ၊ မယုံကြည်သည် ပဲ ဖြစ်စေ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းကျိုးရမှာ ပါ။ မကောင်း

တာလုပ်ရင်တော့ မကောင်းကျိုးခံစား ရမှာ ပါ။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဆို တာ ဘယ်ဘုရားရဲ့ သတ်မှတ်ချက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ သဘာဝ တရားပါ။

အဲဒီသဘာဝတရားကို ရဲရဲရင့်ရင့် သိမြင်တော်မူတဲ့ ဗုဒ္ဓဟာ ဘဝကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိမြင်တော် မူပါတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ (ဆင်းရဲခြင်း) ရဲ့ အကြောင်းကို ရှာဖွေတော့ တဏှာလို့ မြင်တော်မူပါတယ်။ "အနေကဇာ တိသံသာရုံ"အစချီတဲ့ ဥဒါန်းဂါထာတော်မှာ ဆိုရင် "တဏှာယောကျာ်း လက်သမားကို ဘဝ အသေချေရှာခဲ့ပါသော်လည်း မတွေ့ခဲ့ကြောင်း၊ မဟာဗောဓိပင်အောက်မှာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ရပါမှ တွေ့မြင်ပြီး အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်နိုင်ကြောင်း" ကျူးရင့်တော်မူတာပါ။ ဒါကို ကြည့်ခြင်းအား ဖြင့် တဏှာကို တဏှာလို့ မြင်ဖို့ ဆိုတာ လွယ်ကူလှတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပယ်သတ်ဖို့ ရန်လည်း ခက်ခဲပါတယ်။ တဏှာဆိုတာ တပ်မက်မှုပါ။ လောဘလို့ လည်း ခေါ်ပါတယ်။ သစ္စာအားဖြင့် သမုဒယ သစ္စာပါ။ တဏှာကို ပယ်သတ်နိုင်မှ ဘဝဟာ ငြိမ်းချမ်းမယ်။ လောကဟာ လည်း ငြိမ်းချမ်းမှာ ပါ။ လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းစေချင်ရင် လူသားတိုင်း လူသားတိုင်း ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် တဏှာကို ပယ်သတ်ကြရပါမယ်။ တဏှာနည်းနည်းပယ်သတ်နိုင်ရင် နည်းနည်းငြိမ်းချမ်းမယ်၊ များများ ပယ်သတ်နိုင်ရင် များများ ငြိမ်းချမ်းမယ်၊ အလုံးစုံပယ်သတ်နိုင်ရင်တော့ အဆုံးမဲ့ငြိမ်းချမ်းမှာ ပါ။ ဘုရားလက်ထက်တော်က အခုခေတ်လို ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ မတိုးတက် မထွန်းကားသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တဏှာကို ပတယ်သတ်ပြီးသားသာဝကတွေ၊ ပယ်သတ်နေတဲ့ သာဝကတွေ ၊ ပယ်သတ်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကြောင့် လောကကြီးဟာ အင်မတန်ငြိမ်းချမ်းနေကြောင်းကို မှန်းဆကြည့်နိုင်ပါတယ်။

တဏှာကိုပယ်သတ်ဖို့ ဆိုတာကလည်း တကယ်တော့ မလွယ်ကူလှပါဘူး။ တဏှာကို တဏှာ မှန်းမသိအောင် အဝိဇ္ဇာက

ဖုံးအုပ်ထားတာကိုး။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာကလည်း အကုသိုလ်တရားတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးပါ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် မှားတဲ့ အမြင်၊ မှားတဲ့ အကြံ၊ မှားတဲ့ ပြောဆိုမှု၊ မှားတဲ့ ပြုလုပ်မှု၊ မှားတဲ့ အသက်မွေးမှု၊ မှားတဲ့ အားထုတ်မှု၊ မှားတဲ့ သတိရမှု၊ မှားတဲ့ တည်ကြည်မှု စတာတွေ မီးခိုး ကြွက်လျှောက်တော့တာပါပဲ။ ကိလေသာဆယ်ပါး ပွားသထက် ပွားတော့တာပါပဲ။

လက်ရှိ ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို ခဏလောက်ဖြစ်ဖြစ် ငဲ့ကြည့်ကြရအောင်ပါ။ ဒုစရိုက်တွေ တစ်ခု ပြီးတစ်ခု တိုးပွားနေကြတယ်။ အီရတ်နိုင်ငံရေး၊ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံရေးအခြေအနေတွေကလည်း ရှုပ်ထွေးနေဆဲ ဖြစ်သလို အစ္စရေးနဲ့ ပါလက်စတိုင်းအရေးကလည်း သခွပ်ပင်က မီးတကျိုကျီပါ။ IS တွေက အားကောင်းမောင်းသန်လာသလို၊ ဂျီဟတ်တွေက လေထဲပျံဝဲလာတယ်။ ပြန်ပေးဆွဲတာတွေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေတာတွေကလည်း ကြောက်မမန်းလိလိ များ ပြားလာတယ်။ ကိုယ်ဝန်ဖျက် ချမှုတွေ များ လာတယ်။ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတွေ လည်း များ လာခဲ့တယ်။ ဒီဒုစရိုက်မှုတွေကို နိုင်ငံခေါင်းဆောင် အသီးသီးက နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနဲ့ တိုက်ဖျက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သို့ပေသည့် လျော့ပါး မသွားခဲ့ပါဘူး။ ဒုစရိုက်မှုတွေလျော့ပါးသွားစေချင်ရင် အဓိကတိုက်ဖျက်ရမှာ က အဲဒီဒုစရိုက်မှုတွေကို ဖြစ်ပွားစေတဲ့ အကြောင်းတရား (ကိလေသာ ၁၀ ပါး) ကို တိုက်ဖျက်ရမယ်ဆိုတာ သူတို့ မှ မသိနိုင်ကြတာကိုး။

တကယ်တော့ ပုထုဇဉ်မှန်ရင် ကိလေသာဆိုတာရှိတာပါပဲ။ မြန်မာဖြစ်ဖြစ်၊ အမေရိကန် ဖြစ်ဖြစ်၊ ပုထုဇဉ်မှာ ကိလေသာရှိကြတာပါ။ ဘယ်ဘာသာဝင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိလေသာဖြစ်ရင် ဖြစ်တဲ့ သူကို လောင်မှာပါပဲ။ ဒါကသဘာဝတရားကိုး။ လောင်တာခြင်းတူပေမယ့် ငြိမ်းပုံငြိမ်းနည်းကတော့ ကွာခြားလှပါတယ်။ သာသနာပြင်ပ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ အ

ရက်သောက်၊ ဘိန်းရှု၊ အဆိပ်သောက်၊ တိုက်ပေါ်ကခုန်ချ၊ ကြိုးဆွဲချနဲ့ သူတို့ ရဲ့ လောင်ကျွမ်းမှုကို သူတို့ ဉာဏ်မီသလောက်နဲ့ ရှင်းကြပါတယ်။ သာသနာတွင်းက ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားမလား၊ မေတ္တာပွားမလား၊ ထွက် လေ ဝင်လေ စူးစိုက်ပြီး အာရုံအစားထိုးမလား၊ ပူနေတဲ့ ကိလေသာကို ပညာနဲ့ သိတဲ့ ဝိပဿနာပဲ လုပ်မလား စသည် ဖြင့် စသည် ဖြင့် ရှင်းပုံရှင်းနည်းတွေ ကွာခြားလှပါတယ်။ ရှင်းပုံရှင်းနည်း အကြောင်းတရားတွေ ကွာခြားတော့ အကျိုးရလဒ်တွေလည်း ကွာခြားလွန်းလှပါတယ်။

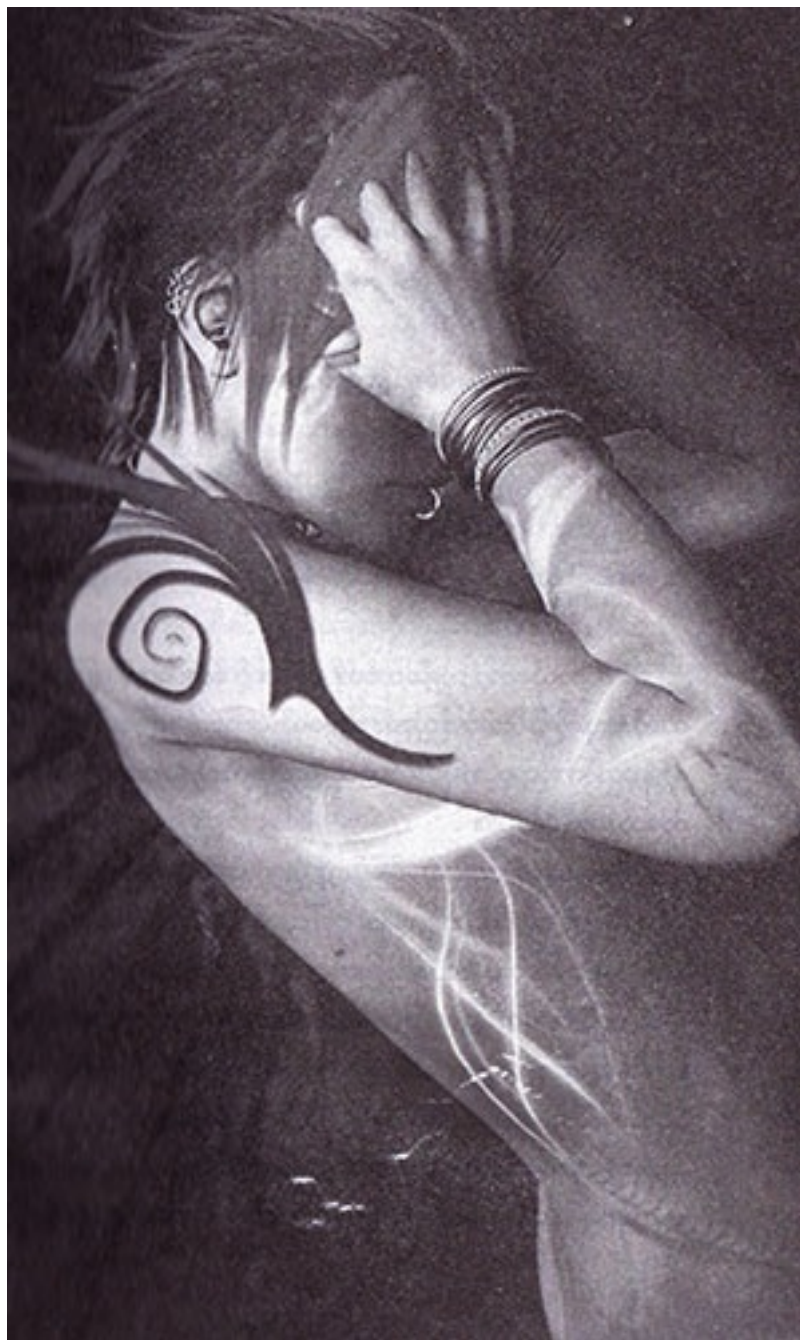
တကယ်တမ်းတော့ ဒီလောကတစ်ခွင်မှာ ဒုက္ခထွက်ပေါက်ဟာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိတာပါ။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါခေါ်တဲ့ သိက္ခာ ၃ ပါးထွက်ပေါက်ပါ။ လွတ်မြောက်ခြင်းရှိ၊ မရှိ လက်တွေ့အားထုတ်ကြည့် ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ ဒါဟာ လေးအသချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့လို့ ရလာတဲ့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နဲ့ ဟောပြနိုင်ခဲ့တဲ့ လမ်းစဉ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်ကို ဘယ်တိုင်းပြည်နဲ့ မှ အလိုက် ပေးမလဲနိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုလည်း ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီထွက်ပေါက်ကို မြည်းစမ်း ကြည့်ကြရင်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေဟာ ပတ္တမြားတောင်ပေါ်ကို တက်ထိုင်မိကြတဲ့ ရှေးဘုန်း ရှေးကံ ကြီးမြတ်သူတွေ၊ ပါရမီရှင်တွေဖြစ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သိရတော့ တာပါပဲ။ သာသနာကြောင့် စိတ်ချမ်းသာအောင် နေနည်း၊ ရုပ်တဲ့ စိတ်ကိုရှင်းတဲ့ နည်း၊ ပူတဲ့ စိတ်ကို အေးတဲ့ နည်း၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွာနည်း၊ အတုမဲ့ချမ်းသာကို ရယူနည်း၊ ဒါတွေအားလုံး မြန်မာပြည် မှာ ရှိပါတယ်။ အသင့်သုံးဆောင်ရုံပါပဲ။ ဒီနည်းလမ်းတွေကို ညွှန်ပြပေးနေတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေ၊ သူတို့ ကိုယ်တိုင် ၃၁ ဘုံမှ လွန်မြောက်ပြီးတော့ လောကလူသားတွေကို လွန်မြောက်အောင် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြနေတဲ့ အရိယာ အနု

ယ်ဝင်တွေ၊ မြန်မာနိုင်ငံကြီးကို မေတ္တာဓာတ်နဲ့ လွှမ်းခြုံထား ပေးနိုင်တဲ့ ဆရာတော်ဘုရားတွေ၊ အမြောက်အမြား ရှိနေခဲ့၊ ရှိနေဆဲဖြစ်တာပါ။ မြန်မာနိုင်ငံသား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီတရားတွေကို အချိန်မရွေး ထလုပ်နိုင်တယ်။ အမြင့်မားဆုံးစွမ်းပကားကို အချိန်မရွေး ရယူနိုင်တာဟာ မေတ္တာဓာတ် လွှမ်းခြုံထားတဲ့ ဒေသမှာ နေထိုင်ရ၊ နေခွင့်ရကြတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးဘုန်း ရှေးကံအရ ပတ္တမြားတောင်ပေါ်ကို တက်ထိုင်မိကြတဲ့ လူသားတွေလို့ ရဲရဲပဲ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဒီကနေ့ ကမ္ဘာတစ်ခွင်မှာ အမျိုးမျိုးသော လူမှုဒုက္ခတွေ၊ အဲဒီဒုက္ခတွေမှ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း အမျိုးမျိုးသော အယူဝါဒ၊ အတွေးအခေါ်၊ နည်းပညာတွေနဲ့ ကုသသော် ကုသငြားလည်း တစ်နေ့တခြား လုံးပါးပါးနေရရှာတဲ့ လူသားတွေအတွက် ဆေးတစ်ဖုံဟာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိတာပါ။ ပြောခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း ဗုဒ္ဓရဲ့ ဓမ္မဆေးတော်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံတွေကြား စံပြခေါင်းဆောင်နိုင်ငံပါ။ သာသနာ့သိုက် တည်ရှိရာကိုး။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းက ဒုစရိုက်မှုတွေ၊ တရားမဲ့မှုတွေ၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းတွေ၊ အမြီးကျက် အမြီးစားခေါင်းကျက်ခေါင်းစား၊

အသာစံရလိုမှုတွေနဲ့

သည်းသည်းလှိုက်နေချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားအားလုံးက မိမိကိုယ်ကို ငြိမ်းချမ်းဖို့ ၊ ကိုယ့်နိုင်ငံငြိမ်းချမ်းဖို့ ၊ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတွေ ငြိမ်းချမ်းဖို့ အတွက် ဗုဒ္ဓအလိုအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံကြဖို့ လိုအပ်လှပါတယ်။ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်အခြေခံနဲ့ ပတ္တမြားတောင်ပေါ်က ဘုန်းကံကြီးတဲ့ လူသားတွေပီပီ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ပတ္တမြားတွေကိုကောက်၊ ဒုက္ခလူသားတွေကိုလည်း ပတ္တမြားတွေ မျှဝေပေးကြ ရင်ဖြင့် သိပ်ကိုကျေနပ်စရာ ကောင်းမှာ ပါပဲနော်။

မသေဆေး

တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ အိုမှာ ကို တော်တော်ကြောက်ပါတယ် ။ လူတိုင်းနီးပါးကလည်း အိုမှာ ကို ကြောက်ကြမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ သူများ ထက်ကိုပိုကြောက်နေသလားလို့ တစ်ခါတလေ ထင်မိတယ်။

အခုခေတ်ကလည်း အိုခြင်းကို ဖုံးကွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ ဆေးဝါးတွေ တော်တော် များများ ပေါ်ထွက်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းတွေ၊ ဒီဆေးတွေဟာ ခဏတစ်ဖြုတ်တော့ အိုမင်းရင့်ရော် ခြင်းကို တားဆီးကောင်းတားဆီးနိုင်မှာ ဖြစ်ပေမယ့် ရေရှည်မှာ တော့ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်တာတော့ သေချာပါတယ်။ ဒီအိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကို ထဲထဲဝင်ဝင် သတိထားမိ လာပြီး ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိကို အသက် ၄၀ ကျော်မှ အလေးထားမိခဲ့တာ။ ငယ်ရွယ်နုပျိုနေတုန်း အချိန်တွေမှာ တော့ ကိုယ့်ကျန်းမာရေး၊ ကိုယ့်ခန္ဓာ၊ ကိုယ့်ခံနိုင်ရည်ကို ယုံတယ်။ ဖြစ်သလိုကြုံသလို နေမိခဲ့တဲ့ အချိန်တွေ များ ပါတယ်။ ဥတသုံးပါးခံသည် ဆိုတာမျိုးပေါ့၊ မိုးရွာရင်လည်း တောထဲ တောင်ထဲမှာ အဆောင်းမပါ၊ အကာမပါနဲ့ နေကုန်နေခန်း နေခဲ့ဖူးတယ်။ နေပူရင်လည်း ပူပူကွာ ဆိုတာမျိုးပါ။ တစ်နေ့က ခေါင်းဖြီးရင်းနဲ့ ဆံပင်ဖြူ လေးငါးပင် လောက် တွေ့ပါတယ်။ အကြီးအကျယ် မဟုတ်ခဲ့ပေမယ့် တော်တော် တော့ တုန်လှုပ်မိပါတယ်။ လူ့ဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာ ၄၀ နှစ်ကျော်

လာပါပြီ။ မွန်းတည့်ခဲ့ပြီပေါ့။ နောက်ထပ် ဘယ်လောက်အထိ ရှင်သန်ခွင့်ရဦးမလဲ ဆိုတာကလည်း သေသေချာချာ မသိနိုင်ပါဘူး။ သေချာတာကတော့ ဘဝမှာ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ သတိထားမိသည် ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သတိမထားမိသည် ပဲဖြစ်ဖြစ် လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်း ဆီသို့၊ သေမင်းနိုင်ငံတော်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ ချီတက်နေကြတယ် ဆိုတာပါပဲ။

အသက်လေးရှည်ရှည်နေချင်တာကြောင့် ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ အတွက် ကျန်းမာ ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ စည်းကမ်းတွေကို လက်လှမ်းမီသရွေ့ လိုက်ဖတ်မိပါတယ်။

၁။ ဆေးလိပ်၊ အရက်နဲ့ ကွမ်း လုံးဝရှောင်

၂။ အဆီလျှော့

၃။ အငန်လျှော့

၄။ မလိုအပ်ဘဲ ဆေးသောက်တဲ့ အကျင့်တွေဖျောက်

၅။ ငါးများများ စား၊ ပဲနဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် အသီးအနှံတွေ များများ စား

၆။ Red Meat တွေရှောင်။ Ready Made တွေ တတ်နိုင်သလောက် ရှောင်

၇။ ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်၊ လမ်းလျှောက်

၈။ ကျန်းမာရေးကိုထိခိုက်စေမယ့် အမူအကျင့်၊ အစားအသောက် တွေရှောင်

၉။ သဘာဝကျကျ နေနိုင်အောင်ကြိုးစား

ဒါဟာ သက်တမ်းစေ့စေ့လေးနေနိုင်အောင် ကျန်းမာအောင် ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် Physically စောင့်ရှောက်ခိုင်းတဲ့ ပညာရှင်အတော်များများ ရဲ့ အဆိုတွေပါ။ ဒီဘက်ခေတ်မှာ အိုမင်းခြင်းကို ကာကွယ်ဖို့ နည်းလမ်း တွေကလည်း အတော်လေးများ ပါတယ်။ ပညာရှင်တွေရဲ့ တွေ့ရှိချက် တွေအရ အိုရတဲ့ အကြောင်းအရင်းတွေက -

(က) နေရောင်ခြည်ကြောင့်၊ Cosmic Radiation တွေလာလို့

(ခ) ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဇီဝကမ္မဖြစ်စဉ်ကြောင့်

(ဂ) မြေဆွဲအားကို ခုခံရင်သန်ရလို့ (လပေါ်မှာ ဆွဲအားဟာ ကမ္ဘာထက် ၆ ပုံ ၁ ပုံသာ ရှိလို့ လပေါ်မှာ ပိုအသက်ရှည်)

(ဃ) ဟိုက်ပိုသားလပတ်စ်ဂလင်းက ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်မှု ယိုယွင်းလာလို့

(င) ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖိစီးမှု

(စ) စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖိစီးမှု

(ဆ) ဘဝနေထိုင်မှုဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုများ

ခြုံလိုက်ရင်တော့ အဓိကအကြောင်းအရင်း (၂)ချက်ကြောင့် အိုမင်းရ င့်ရော်ရပါတယ်တဲ့ ။ ဇီဝကမ္မဖြစ်စဉ်ကြောင့်နဲ့ နေရောင်ခြည်ကြောင့်ပါ လို့ ဆိုထားပါတယ်။

နည်းနည်းလောက် ဖောက်သည် ချပါဦးမယ် .. Intrinsic Aging အတွက် Vitamin E တွေ အမျိုးမျိုးပေါ်ပါတယ်။ နေရောင်ခြည်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ Extrinsic Aging အပိုင်းမှာ လည်း UV Rays တွေကို ကာကွယ်ဖို့ UV Protection Cream တွေ၊ Lotion တွေ အမျိုးမျိုး ပေါ်လာကြပါတယ်။ နောက်တစ်ပိုင်းက အရေပြားလျော့ရဲမှု၊ တွန့်လိမ်မှုတွေကို ခွဲစိတ်ကုသမှုတွေ

နဲ့ တင်းရင်းစေပြီး ရုပ်ပျို အောင်လုပ်ကြ အိုမင်းခြင်းကို တားကြတယ်။ အနောက်နိုင်ငံတွေမှာ တော့ အတော်လေး ခေတ်စား တာပါ။ Plastic Surgery ကုထုံးတွေမျိုးစုံ ပေါ်လာတယ်။ တချို့ဆိုရင် မျက်နှာပြင်အရေပြား တစ်ခုလုံးကို အစားထိုးခွဲစိတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေကို တောင် တွေ့နေရပါပြီ။ ပြင်သစ် အမျိုးသမီး အစ္စဘဲလီဒီး နား ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးပါ။ အဲ သူက လှချင် နုပျိုချင်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့ ။ မျက်နှာကို ခွေးကိုက်ခံ ရလို့ ဦးနှောက်သေပြီးသားသူရဲ့ အရေပြားကိုယူပြီး ခွဲစိတ်ခံတာပါလို့ ဆိုပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ လည်း အသက် ၄၀ ကျော် မမတွေအတွက် ဥမ္မာဒန္တီ Operation ဆိုပြီး ခေတ်စားပါသေးတယ်။ လက်တို့ တာပါ။

ခွဲစိတ်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ အရေပြားကို အနီအောက်ရောင်ခြည်နဲ့ တင်းပေးတဲ့ စက်ကိရိယာတွေ မျိုးစုံကိုလည်း တီထွင်အသုံးပြုကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အခုနောက်ဆုံးခေတ်စားနေတာက Titan ဆိုတဲ့ ကိရိယာပါ။ ဒီကိရိယာက အနီအောက်ရောင်ခြည်ကိုသုံးပြီး မျက်နှာ၊ လည်ပင်း၊ လက်၊ ဗိုက် စတဲ့ လျော့ရဲနေတဲ့ အရေပြားတွေကိုတင်းပေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သူကုထုံးက အရေပြားရဲ့ အတွင်း ပိုင်း Dermis ကို ပေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအပူပေးတဲ့ အခါ တွယ်ဆက်တစ်သွယ်တွေ ကျုံ့သွား တဲ့ အတွက် အရေပြားလျော့ရဲမှုကို ပယ်ဖျောက်ပြီး အိုမင်းခြင်းကို တားဆီးပေးတယ်လို့ ဆိုထား တာပါ။

အနောက်တိုင်းတင်မကပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ အရှေ့တိုင်းသားတွေမှာ လည်း အိုခြင်းကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကာကွယ်တားဆီးခဲ့ကြပါတယ်။ အာယုဗေဒဆေးကျမ်း အလိုအရ အိုမင်းခြင်းဟာ တည်ဆောက်မှု (ကမ္မဇ တေဇော)၊ ထုတ်လုပ်မှု (ပါစကတေဇော)၊ စောင့်ရှောက်မှု (ဥဿာတေဇော) တွေကြောင့်ပါတဲ့ ။ ဆွေးမြည့်ယိုယွင်းလာ

တဲ့ ဇီရဏတေဇောရဲ့ ရုပ်ကလာပ် အမှုန်အမွှားအားကြီး လာတာကြောင့် ဒါကိုခုခံကာကွယ်ဖို့ ၊ ဥဿာတေဇော နည်းပါးပျက်စီးလာတာ၊ ဥဿာတေဇောကို ထောက်ကူအားပေးနေတဲ့ ပါစကတေဇော (ဝမ်းမီး) အားနည်း ယုတ်လျော့လာတာကြောင့်ပါတဲ့ ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသိန်ရဟန္တာကို၊ မင်းတုန်းမင်းကြီးကလည်း သီဟိုဠ်သား ရဟန်းတော် အရှင်ဓမ္မရက္ခိတကို အိုခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်ပါသလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို မေးခဲ့ဖူးတာပါ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးကတော့ "ဇီရဏ"ကို ကာကွယ်နိုင်ရင် အိုခြင်းကို ကာကွယ် နိုင်ပါတယ်တဲ့ ။ သေခြင်းကိုကျတော့ မတားဆီးနိုင်ပေမယ့် အသက်ရှည်စေကြောင်း နည်းလမ်း ကောင်းတွေလည်း ရှိနေပါတယ်တဲ့ ။

၁။ သပ္ပိယဘောဇိ - မျှတသောအစာကိုစား

၂။ ပရိနေတ္တဘောဇိ - ကြေလွယ်၊ ကျက်လွယ်သည့်အစာကို စား

၃။ သပ္ပိယေဝ မတ္တဇနေတိ - သင့်တင့်သောအစာ ဖြစ်သော်လည်း အတိုင်းအရှည်ကို ချင့်၍ စား

၄။ ဗြဟ္မစာရီ - မမြတ်သော မေထုန်၊ ကာမဂုဏ်တို့ မှ ခေါင်းပါးအောင်ကျင့်

၅။ သီလဝါ - သီလလည်း လုံ

၆။ ကလျာဏဝါ - မိတ်ဆွေကောင်းလည်း ရှိပါတဲ့ ။

ခေတ်အလိုက်ကို ကျန်းမာဆေး၊ အသက်ရှည်ဆေးတွေ နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ပေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီဗျောသမ အသက်ရှည်ဆေး၊ အာယုဝဗျ

န သက်တော်ရှည်ဆေး စသည် ဖြင့် စသည် ဖြင့် သူနည်းသူဟန်နဲ့ နာမည်ကြီးခဲ့ကြတာပါ။ ခဲ၊ ဘော်၊ ငွေ၊ ကြေး စတဲ့ ဓာတ်သတ္တုတွေနဲ့ နံ့သာ၊ ပန်း၊ ကြာ စသည် ဖြင့် ပေါင်းစပ်ပြီး အကြိမ်ကြိမ်ထုံအောင်၊ ဥသွာဆိုက်အောင် ဆေးပြာတွေကိုလည်း စီရင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီဆေးပြားတွေကလည်း ရုပ်သစ် နာမ်သစ်တွေ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်တဲ့ ။ အသက်ရာထောင်လည်း ချီနိုင်တာပါတဲ့ ။

ဒီစာတွေဖတ်၊ ဒီသတင်းတွေ ကြားမိတော့မှ ပဲ ဪ အိုမင်းခြင်းကို လူတိုင်း လူတိုင်း ကြောက်ကြတာပါလား။ ကြိယန်ပြီး ကြိုးစားတားဆီးနေကြပါလားလို့ လည်း ဆင်ခြင်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တွေလည်း ပဲ ထိုနည်းလည်းကောင်းပါပဲ။ ဟိုနားသွား နတ်ရေကန်ထဲ ခုန်ချရနိုးနိုး၊ ဒီနားသွား ဝိဇ္ဇာမိုရ်နဲ့ တွေ့နိုးနိုး၊ ဆေးကြိတ်နေတဲ့ ဇော်ဂျီနဲ့ များ ဆုံရနိုးနိုး ၊ မသေဆေးလေးများ ပေးနိုးနိုး၊ ဓာတ်လုံးလေးများ ရနိုးနိုးနဲ့ အရင်းစစ်တော့ မသေချင်ကြတာပါ၊ မအိုချင်ကြတာပါ၊ မနာချင်ကြတာပါ။ တကယ်တမ်းတော့ ဒါဟာ ဓမ္မတာပါ၊ ရှောင်လွှဲလို့ မရတဲ့ သဘာဝဖြစ်စဉ်ပါ။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ အိုနေတဲ့ လူတွေ၊ နာနေတဲ့ လူတွေ၊ ကိုယ့်ရှေ့မှာ သေနေတဲ့ လူတွေ တကယ်တော့ အများ သားပါ။ ဒါပေမဲ့ ခက်တာက လူအတော်များများ ဟာ ဒါငါနဲ့ မဆိုင်သေးပါဘူး၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ဆိုင်တော့ဆိုင်မှာ ပေါ့လေ လိုပါသေးတယ်၊ ငယ်ပါသေးတယ်ဆိုပြီး ကျားကျားမီးယပ် ကြတာပါ။

အသက် ၄၀ ကျော်လာမှ အိုမင်းခြင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး တားလို့ ရအောင် ကြိုးစားမိတယ်၊ ကျန်းမာရေးအတွက် စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ နေမိတယ်၊ နိုင်ငံတကာက ရှာဖွေနေတဲ့ နုပျိုနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း တွေဆီကို လက်လှမ်းမိတယ်။ အရှေ့တိုင်းက အိုမင်းခြင်းကိုတားဆီးနိုင်တဲ့ လမ်းတွေကို ငေးကြည့် မိတယ်။ အဲဒီမှာ တင် အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့

လေတဲ့ မအို၊ မနာ၊ မသေဆေးကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သတိထားမိတာပါပဲ
။

သိဒ္ဓတ္ထဟာ သက်တော် ၂၉ နှစ်မှာ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းစတဲ့
ရဟန္တာဗြဟ္မာကြီးတွေ ဖန်ဆင်းပြတဲ့ နိမိတ်ကြီး ၄ ပါးကို တွေ့ပါတယ်။
ဒီတော့ လောကသားတွေအတွက် "အိုမင်း" "နာမင်း" "သေမင်း" နိုင်ငံ
အလွန်မှာ ရှိတဲ့ မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ ချမ်းသာသူခ နိုင်ငံတော်ကို
ရှာဖွေပေးနိုင်ဖို့ သူတောထွက်ခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ သိဒ္ဓတ္ထဟာ ဒီမသေဆေးကို တွေ့ဖို့ ရာအတွက် လေး
အသချေဲ့နဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း တိုင်တိုင် ပါရမီဖြည့်ခဲ့လေတဲ့ အနှိုင်းမဲ့ယော
ကျားပါ။ တကယ်တမ်း စဉ်းစားကြည့်ရင်လည်း ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ
ဟာ မြတ်စွာဘုရား သက်ရှိထင်ရှားရှိနေစဉ်မှာ သူတရားကို နာခွင့်မကြုံ
၊ ကြားခွင့်မရခဲ့တဲ့ ဘဝတွေ ရောက်ခဲ့တာမို့လို့ ဒီနေ့ဒီရက်အထိ မိုက်
ဇာတ်ရှည်နေကြတာပါလို့ ပဲ ပြောရမှာ ပါပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ။ ဒီ
နေ့ဒီကာလမှာ မအိုချင်၊ မနာချင်၊ မသေချင်လှတဲ့ ကျွန်တော် တို့ တစ်
တွေအတွက် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း ကြိုးစားနေကြည့်
ဖို့ လိုအပ်တာပါပဲ။

"အပ္ပမာဒေါ အမတံပဒံ" မမေ့မလျော့ခြင်းသည် အမတံ မသေခြင်း၏
အကြောင်းပင်တည်း တဲ့ ။

ကြိုးစားပမ်းစားနဲ့ စိတ်ခန္ဓာနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေကို သိဖြစ်အောင်
သိကြည့်မိပါတယ်။

ပြီးပြည့်စုံတယ်တော့ မဟုတ်ပေမယ့် အဲဒီအကျိုးတရားလေးကို
ပြောချင်မိတာပါ။

သတိနဲ့ နေနေတော့ အိုတာကိုမကြောက်တော့ပါဘူး။ သတိနဲ့ နေတဲ့

စိတ်နဲ့ လောကကြီးကို ကြည့်ရင် လောကကြီးက သိပ်ကိုလှနေလိုက်တာ ပါ။ တကယ့်ကို အသစ်ပါပဲ။ လောကကြီးက လှနေတော့ လောကကြီး ကို ချစ်တတ်လာပါတယ်။ လူတွေ တိရစ္ဆာန်တွေကို ချစ်တတ်လာပါတယ်။ ကိုယ့်ဘဝဟာလည်း လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်နေတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ။ ဘဝရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဆိုတာကလည်း ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ပြည့်စုံ နေလိုက်တာနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကလည်း လုပ်မယူဘဲ ငြိမ်းနေလိုက် တာ၊ ဒါဟာ ကျွန်တော် ပြောတတ်သလို ပြောကြည့်တာပါ။ သတိနဲ့ ထဲထဲဝင် ဝင် နေနေတဲ့ အချိန်မှာ အိုနေတာကိုလည်း မကြောက်ပါဘူး၊ နာနေရင် လည်း မကြောက်ပါဘူး။ နာနေတာကို မှတ်ရင်း မှတ်ရင်းနဲ့ နာတာက သက်သက်လေ။ သေသွားရင်တောင် အဲဒီလိုသိရင်းသိရင်းနဲ့ သေသွားရ မှာ မို့ တကယ်ကို ဝမ်းမနည်းမိပါဘူး။ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကိုသိရုံမျှဆိုတဲ့ သ ဘောလေးပါ။ စိတ်ကို ပစ္စုပ္ပန်မှာ တည်တည့်ထားတော့ မတည်မြဲတာ တွေ တွေ့ရပါတယ်။ ဖြစ်နေတာတွေ တွေ့ရပါတယ်။ ပျက်နေတာ တွေ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လောကကြီးက လှပါတယ်။ အဲဒီဖြစ်၊ ပျက်တွေ ရဲ့ အဆုံးမှာ မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ၊ ငြိမ်းရာ၊ ချုပ်ရာ နိုင်ငံတော်ကြီး လေ။

အဲဒီအကြောင်းလေးပြောကြည့်ချင်တာပါ။ ဘာမှ တော့ ရေးကြီးခွင့် ကျယ်တော့ မဟုတ်ရပါ ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သတိနဲ့ တကယ်နေကြည့်ရင် "မ အိုတော့ဘူးကွ" လို့ ကြိုးဝါးနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်ကြည့်မှ ပဲ ကိုယ်တကယ်သိမှာ မို့ ဒီလောက်နဲ့ တင် ရပ်ပါရစေ။

မအိုချင်တဲ့ လူတွေ မသေချင်တဲ့ လူတွေ စမ်းသပ်ကြည့်စေချင်လှပါ တယ်။ ဒီမသေဆေးကို သောက်သုံးကြည့်စေချင်လှပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။
